

[Aksel Larsen.]

talt, have en dertil svarende prioritet i ejendommen. Så ville man vist i det væsentlige undgå, at pengene kunne bevirke, at ejendomspriserne steg; jeg tror, man skal overveje dette.

Derimod skal man ikke gå den vej at afskaffe alle landbrugets ejendomsskatter. Det er galt nok, at man 2 år i træk vil yde 38 mill. kr. til refusion af amtsskatterne. Derigennem siger man jo, at disse amtskatter skal afskaffes; det vil alle regne med, og det vil øjeblikkelig nedfælde sig i stigende ejendomspriser. Ejendomsskatter og grundskyld er samfundets prioritet i jorden og ejendommene i Danmark, og jeg mener ikke, at samfundet skal opgive denne prioritet. Hvis man endelig vil ophæve amtskatterne — jeg stiller mig absolut ikke fjendtlig heroverfor — må de prioriteres på anden måde. Jeg tænker her på en udvidelse af grundskyldpromillen til staten. Nå, vi må jo se på det alt sammen. Det bliver der formodentlig også tid til.

Endelig vil jeg blot sige, at selv om meget af det, der er sket, må fordømmes, og selv om meget af det, der her er foreslået, ikke ubetinget kan godkendes, er der vel én fordel ved det hele: vi slipper for talen om de liberale erhverv og den liberale politik, i hvert fald fra venstres side og fra dem, der hævder, at de repræsenterer landbruget.

Til slut blot et spørgsmål til regeringen. I Politiken fra i går står der over en hel side, at omsætningsskatten er på vej, at finansministeren har liggende i skuffen et fuldt udarbejdet forslag til en 4-5 pct.s omsætningsafgift, og at dette vil komme frem til efteråret for at skaffe statskassen dækning for det, man nu vil yde til landbruget. Jeg tillader mig at spørge, om dette er rigtigt, om et sådant forslag er udarbejdet, og om regeringen har sådanne hensigter. I så tilfælde kommer vi muligvis for første gang i den situation, at efter at arbejderne har skaffet sig en beskedent lønforbedring, så vil hele lønforbedringen og måske mere til blive taget fra dem, dels ved at priserne stiger, dels ved at man forøger skatterne ganske betydeligt. Hvis der virkelig var mening i det, og hvis man har sådanne hensigter, burde man naturligvis komme med forslaget om omsætningsskatten nu med det samme, så vi vidste,

hvad vi havde at holde os til. Jeg beder regeringen om at give de fornødne oplysninger.

Når vi har overstået det, vi her er i færd med, må vi i øvrigt se, om vi ikke, inden folketinget slutter arbejdet, kan få gennemført den lov, vimangler, om kontrol med priser og avancer. Hvis monopoltilsynet bliver udvidet og får udvidet sine beføjelser, vil jeg tro, at det kan klare denne opgave. Vi kan simpelt hen ikke tillade, at priser og avancer nu løber løbsk. Så vil den milde, snigende inflation, vi lever under, udvikle sig til en galoperende inflation. Det bliver til gavn for meget få i dette samfund, og det burde i hvert fald regeringen være interesseret i at sætte en stopper for. Jeg må derfor slutte med at henstille, at man tager dette under alvorlig overvejelse.

Iver Poulsen: Den alvorlige økonomiske situation, som landbruget befinder sig i i dag, kan ikke være kommet som en overraskelse for den, som har fulgt en lille smule med i den udvikling, der er foregået i den sidste halve snes år.

Hvad angår landbrugets indtjeningssevne, må resultatet i betragtning dels af de konkurrenceforhold, som landbruget er underkastet på verdensmarkedet, hvor det skal konkurrere med andre landes statskasser, dels af de stadig stigende hjemlige omkostninger og det løbske pristal, blive, som det er i dag: at landbruget er ude i alvorlige økonomiske vanskeligheder. Lønninger og omkostninger er jo til stadighed blevet presset i vejret af industrien, som vel har været nødt til at acceptere de stadig stigende lønkrav; den væsentligste del af dansk industri har store investeringer og dermed så store rentebyrder, at den vel ikke har råd til at have en strejke eller lockout løbende i længere tid.

De ærede medlemmer hr. Jens Chr. Christensen og hr. H. C. Toft omtalte udviklingen i landbrugsproduktionen og landbrugspriserne inden for de sidste 5 år. Tager vi imidlertid en lidt længere periode, f. eks. tiden fra 1948 til 1959, vil man se, at landbrugets udgiftsniveau er steget med ca. 44 pct., medens dets salgspriser kun er steget med 4 pct. Nu efter den sidst afsluttede overenskomst er forholdet blevet endnu værre, idet landbruget har været nødt til at